

คำวินิจฉัยอุทธรณ์

ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ ๓๓ /๒๕๖๕

เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
กรณีอาคารชุด [REDACTED]

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๑๗๖๔ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ออกคำสั่งปรับนิติบุคคลอาคารชุด [REDACTED] โดยคิดค่าปรับเป็นรายวัน ในอัตราวันละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนด คำสั่งที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขยายระยะเวลาออกไป จนถึงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งปรับ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) และตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่นิติบุคคลฯ ได้รับแจ้งคำสั่งปรับต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่นิติบุคคลฯ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบว่า นิติบุคคลอาคารชุด [REDACTED] มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยคำอุทธรณ์ ต้องทำเป็นหนังสือ ระบุข้ออุทธรณ์ข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิง ยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ผู้ทำคำสั่งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่นิติบุคคลอาคารชุด [REDACTED] ได้ทราบคำสั่งปรับทางปกครอง

ต่อมานิติบุคคลฯ ได้มีหนังสือ ที่ SPL-RP-๐๐๑/๐๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ ขอยื่น อุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครองดังกล่าว โดยอธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็น เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้รับคำอุทธรณ์และพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จึงเสนอเรื่องต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาอุทธรณ์ของนิติบุคคล อาคารชุด [REDACTED] ต่อไป

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ผู้รับมอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของนิติบุคคลอาคารชุด [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ ประกอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า เนื่องจากคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๗/๒๐๖๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เรื่อง ขอให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และภายหลังจากครบกำหนดคำสั่งที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขยาย ระยะเวลาออกไป เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบ พบว่า ผู้อุทธรณ์ ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ โดยการซ่อมแซมปั๊มสูบน้ำกลับ จำนวน ๘ ตัว ปั๊มน้ำ จำนวน ๕ ตัว ปั๊มเติมอากาศ จำนวน ๑ ตัว และซ่อมแซมระบบท่อภายในระบบบำบัดน้ำเสีย แต่จากการ เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ มาตรวจวิเคราะห์ พบว่า น้ำทิ้งจากบ่อพักน้ำทิ้ง มีค่าบีโอดี เท่ากับ ๒๙.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าสารแขวนลอย เท่ากับ ๕๗.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าทีเคเอ็น เท่ากับ ๔๑.๓ มิลลิกรัมต่อลิตร

ซึ่งมีค่า...

ซึ่งมีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงได้อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบ มาตรา ๖๓/๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๑๗๖๔ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ ชำระค่าปรับบังคับการ จนกว่าผู้อุทธรณ์จะได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือ แจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ ดังนั้น คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ประเด็นที่สอง ผู้อุทธรณ์ อุทธรณ์ว่า “นิติบุคคลฯ ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงประสิทธิภาพ การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พร้อมทั้งจัดส่ง เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า การจะถือว่าผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ก็ต่อเมื่อนิติบุคคลฯ ได้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้ทุกพารามิเตอร์มีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ โดยตลอด แต่จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสีย ของอาคารชุดฯ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ โดยผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษดังกล่าว เป็นผลการตรวจสอบที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ เนื่องจากดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งโดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้ง โดยห้องปฏิบัติการของกรมควบคุมมลพิษที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน รวมทั้งเป็นการตรวจวิเคราะห์ด้วยวิธี ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง จากอาคารบางประเภทและบางขนาด แสดงให้เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครอง ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ ดังนั้น การออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ ชำระค่าปรับบังคับการของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๑๗๖๔ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ จึงเป็นการออกคำสั่งโดยอาศัยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลยพินิจ ซึ่งถือเป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครองที่ถูกต้อง และเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้อโต้แย้งดังกล่าวของผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถรับฟังได้

ประเด็นที่สาม ผู้อุทธรณ์ อุทธรณ์ว่า “นิติบุคคลฯ ได้จัดส่งรายงานผลการวิเคราะห์ ตัวอย่างน้ำทิ้ง ซึ่งเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ และส่งตรวจวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการ วิเคราะห์ของบริษัทเอกชน พบว่า น้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ พร้อมทั้งแจ้งว่า ได้จัดการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว” นั้น

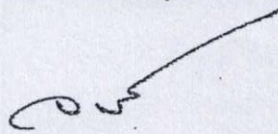
ประเด็นนี้เห็นว่า เนื่องจากรายงานผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ ที่ผู้อุทธรณ์ฯ ได้จัดส่งมายังเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือ ที่ SPL-RP-๐๐๓/๐๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ นั้น ไม่ได้เป็นการโต้แย้งผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ แต่อย่างใด และการตรวจสอบดังกล่าวเป็นการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ ภายหลังจากวันที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เข้าตรวจสอบ อย่างไรก็ดี แม้ว่าผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ ที่ตรวจวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการ วิเคราะห์ของบริษัทเอกชนจะมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังคงมีหน้าที่ต้อง ตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อุปกรณ์ภายในระบบบำบัดน้ำเสียอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และให้ระบบบำบัดน้ำเสีย มีประสิทธิภาพอยู่ตลอด เพื่อไม่ให้น้ำทิ้งมีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ ข้อโต้แย้งดังกล่าวของผู้อุทธรณ์ จึงฟังไม่ขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น พิจารณาแล้วเห็นพ้องกับความเห็นของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีความเห็นให้ยกอุทธรณ์ของนิติบุคคลอาคารชุด [REDACTED]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อ ศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์

วินิจฉัย ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายจตุพร บุรุษพัฒน์)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม